

статок веци цека статку у нас такоје спадне ище ніжей, як в тераз.

Самоубойства и нещесна у Н. Саду.

У понеділок 6. ноја було ісм у один дін у Н. Саду три самоубойства. Якки Франко Лавер пререзав себе шкіли, млада 20 років дівчака Сміла Драгунович отровила іш, Милана Алатунович 46 років жена обіцяла іш. Охабела після самоубойства. Тотт чисти самоубойства не картили пікніка, не зажди варік якісно то привіз Вавилон. Велька погубленості та легкомисленості, безбожності та скла залишаних варених. Із тому приходять в велика ауза, безроботими і слітає уже не годин будь чарівника. Истого діял я два нещесца. Свого болотного підгоста претягнув яко, а другого зашрефтує гайзенберг одрублів газу.

Кавані у Белграду пропадаю.

На 1. листопада заварто у Белграду веций як 50 кавані, місцем їсма і вскілько велікі. Практично тому: криє, іст у кінцях гостюх, а ту тому Белград має превеликі кавані — коло 2500.

Подполковник осудили на шмерц прешиптоніаку.

Військовий суд у Белграду осудив на шмерц подполковника у пензії Милича, пре то, якож він підпівівся у нашій державі за хасенівських супсидіях державох. За підпіваку підпівівши державі бара строго краю. Некий други осудили на веций роки пемпіца.

Осипчіка цукрова фабрика ввернула уж свою роботу.

Виробляє кінець як 1.000 вагонів цукру. Робіть у ней 1400 роботів. Тераз вони останів без роботи, бо вхід час буде у фабрики робіть яще як 250 роботів. Од чого буде тоді безроботна житі? — Продавання цукру іде слабо, бо державна трошарина висока, на кристалки цукор пласти не 750 д., а на ході 8 д. державній трошарини.

«Отрекаюся Коцура?»

«Ей, Магре, отрекаюся».

І коз Митро хале пориско поджал на Іловіях підозрів та в кочі зішол долу заруців халап та гайд до Господіївського підвалу, а — Ілю я дзєдко схабел на кочу самих, іще сій скричав: «Теря можеш пойсці до Коцура на гостину?»

Кед Іля відівся, що Митро падумав почала кричав за ним: «Митре, звати, враще ще!» А Митро як да вій не чул: «Ей, Митре, звати мой и презвати, враще ще!» Митро набіг халап на очі я підає ластій, як іце кв. огляда. А Ілю по ю ярлу вони кричали кричали: «Митре, Митре!»

Ізок не раз Митро зникав та ще огляднул, а Ілю з коча та шому руку давигла: «Митре, Митре!»

І Митро не втраців ту хоту, а у ярку нашол відну одлану яладу, ягоду, руців ю на підлозу, та ту Ілі.

Сейнь Іля думала, що тераз буде віс туту ягоду більше зложила руки та ще моді:

«Митре, мой Митре, не бійце ме веций, бо умрек».

«А будзеси мі домія яваріка?» та замахнул а ягоду.

«Не будзеси веций, Митре, зем же вожче дожу».

Митро унадел за кобулу да обради коч, але так вешто як да сіц коч вівтарів, бо половка коча у ярку я половіка у віздуху. Ілю почала врещац: «Ей, Митре, забицце я мнє и дрешю!» «Піса мирно!» я обрацел коч, та по ярку краине гайд пішал дому, бо у ярку була трава та не коч не заглібовал, але іще в прінципі. Ілю по при своїй нужді піші себе думала: «Нале, не можна вон так краине и до Коцура по ярку гойц!». Але не видзела, як Митро на предку балося підкруцус и як ще лукаво сімашкую.

Кед угнали до двора, а Митро сашто жени: «Вілряті кобулу и дай сій есц» — а сам ровно до карчмы, да ще похвалил пійтавшом якіс «добре діло» зпріблів и як виділ жени Коцуру зіглів.

Перший женський православний маністэр

У Чарій Горі основали тих ділох, до тераз не було у Чарій Горі аж самого женского маністера. Відомі вже прекрасніші є єпархії мало жіночих маністерів.

Руски Крестур.

Нові дзвіняк.

Церковний Одбор за свій засіданняв од 29. окт. одлучел одлушиц терапівського подзвіяка Владу Еделінського пре способ його життя, котра ще не склада віс науку церкви. За нового подзвіяка відзначають прізвиско вибрані Янко Мучелін, діломірії джек, хоччи уж службу наступає, а чим ще іще, да буде од Преосв. югадики потвордзені.

Панчичівський Ковач, наш юляди в талечінні писатель и бувши наш учитель приходил з війска і таїчнох мал бік будь насково од міністерстві постанови у нас за учителем, во ми юко чекає, бо ніколи пренаполягати в учительських місіях.

Нові валаски одбор

прекаса управу веліва ще 18. окт. Од тоді трамал два засідання котрих, одбор одлучав о веліх візків предметах. Шанкі са-борниця брала у розгляданю учасців і за шинко учасців велих цікавість і недизисну аналогу. Вибрани кіротник сіц Михаїл Сабов, брат паноца префекта Владимира. На велівського я державного кісіра вибрани Магро Сабідзін-Салак. Велідоваже ще и підгерцькі школи, котри в за нашіх бара погребна, бо по товим закону пісторги мусна ходзіц до смесінні.

Зати Іля спожига візки влади повісти, кед ще вінію до Кресту: «Мархуйте, да че зрейце так як я кед сік, што до Коцура на гостину».

І. Горке яблуко.

Ілю запрагла кобулу, руців як кукуричків вісажа засіко ѹс коча я пізнатиши ще вонла до хижі, одложела азецко на піспелку я веци глибоко себе зіхля, спатрела на образ сі. Ніколай на штред мура, розхіджає свою руки та образу, клапела ѹс за голову, руців як по стоге в почала пілавац. Шерю єй дуріло, таргло ѹс од плюсок а зона азакса я азакса

І пред тима єй білівали суря гнездочкох, бело прінціпіла ту столу, бо ѹс бара піско а глядя єй не почала круциц в нараз віт ще стала колік вред очама, постела ѹску як да ділакса як по попацю як да коч по ю помалка дрінга я вона ще дзенікаль до хмарах... Нарая сі. Ніколай сківза зос рамінок та вісе бліжай ту ізї и вісе с вежши и вскін, я рамінки зос образа падаю як ліво и на право дес сі. Ніколай не уніши ѹс рамік до руках та ѹс почне зос вія біц по хрибце.

«Йой!» Врішав Іля и склоні під стола. Онагри, а сі. Ніколай стей на свій месце на образу и рамінкі у шире.

«Ох, Боже, цо то я бус?» стрече че од страху и осети, як ѹс пляша бара боза. Омідка ѹс руком по хрибце, я вони гама печада масніца.

«О, Боже!» засіла сіц на стіл и почала плакац як первой. Єок мало, овет вона дзешталь у хмарах и чує єкшаки пішані віс лазів, ягод да антели пішівю. Слуха вона барік, розлітра ѹс и ма до ніндзіц! Конкурса церкви!

(Далей будзе).

За схадаку «Проєкта»

владе велике интересава. Чувиме, як на схадаку приїде че застуцак Пресв. Владислів Преч. канонік Деметрій Кади зе Крамськіх, пінходак я редактор «Рускіх Правіл» я Календара о. Мах Фірак, з Вуковику наш ядвіг із др. Віцай, парох з Новога Саду о. Ніжич, та яберає че веци в Кончура, Дорогаш і інших руских візках.

Вечар по схадаку скіммо че Ізакет я треба да и па ім ю іншох участниках буде, як в там побештуйме о наших плюсритцах и народных потребах.

Вибранка церковного одбору.

Іспоке напому церковному Одбору вишна час службовання од трех років, преста інша на післес 19. листопада отримаю вибори нового Одбору. Вибирац ще буде 12 одборік, писмозодітель и штандартензор. Світского підпорядкітеля и касира вибирає одборні спожемі себе. Вибирац ще буде по листах таїнни гласівським я кожка листа доставяє толькі одборіків, келькі будзе мац гласи слично як було скорей у нас при церквяних вибранаках. У парохіде зможе за тоді вибранаки деси велике інтересовані и та наш сцен зік, як наша людзі живо віс свою церкову и за ю не старю. Вінагта, як буде веши листи, котри ще маю приїдц до парохіального Уряду із сім та діл пред вибранку бістарток іскар) як одобрение. Як вибранаки випадно явиме позытіве.

Дальски Рит.

Докончование церкви.

Думаш зме вісільх тай вісілі пінком ліву церкву дверішки, які повене я че як и других криза візків сердно прінціпі, преста мушаме поширені церкви одріліх як яр, як бара зме віндерперілів, да уж раз своє візкуну церквичку меме упорску и прінціпіену. Міло нам було кук, які кед відасло наші паноці о. Янко Будзескі засі, як нам прістою підарює кесні газда Ілько Вісільська

з Куртого пору з Крестура, а посвіку церкві за патос до переки дарув нам ім'я майстор Іванко Іакуня або Куля, видно звісмо іменем Іваном Такачом. Яздили ще зем'я и друге дариватся. Так Микола Раць бувши кирчмар з Крестура обетав нам побожність до переки язичок, стара готівка Лебединська з Конура ідея хрестин образ, жена імені від Крестура прости за Прокомидю, плахта звісно і друге.

Тих днів даровдя нам крестуровська кошниця хрестини ризи, за які вони бараї сподарюють. — Церква уж звонка і водієві все пам'ятом смасечка і обличена.

Школа.

До терези звісно діти до зем'ї ніколи ходили, бо не було у ней патоса. Днівкою було баржі чумно и прето зем'я зложили від нашої худобки отварти та зложили на землю, котре тає тає кляще и о доскональності пойду дасци да писали, звісно їх буде уважа наш підлітків Мойсей Гайтук, котри єдинільно за тоз рок вибрана.

Понеже зем'я про роботу не могла приступи до Крестура вибираць, як зем'я то у всіх піснях звісно, пойдеме терези о таїнстві днів, котрі зем'я долуди.

З всього Саду привів нам пісняців, да чим заміна зем'я, котру зем'я то терези мали відправу зем'я у преді, а терези ю достаніше відійде и буде зем'я по закону за 20 років охоплюючи.

Духовни Живот

Двацентрець недзеля по
Союзницю св. Духа.

Апостол Зап. 290. Ко Ефесам.

«Брати! Бог; котри богата у милостіві, за привілу своєго любові, він котрі нас полюбив и нас кел зем'я були перві зем'я вінчих, сживши по Христу, по земсі сік спасені, и звісно Іса воскреси и відійде восходзег на небе у Христу Іса, да обійде у приходзах вінчих безмирне багатство своєї ласки и хлоботливості су нам у Христу Іса, бо ми спасені звісно ласку по зем'я, и то не од зем'я, то дар Божий; не од днів, да не кілько із похвалі. Бо ми його сотворені: сотворені у Христу Іса, звісно добою діла, яки Бог піпередок приготував, да у ніх ходити».

Днітай Апостол вже зас послання св. Павла ту Ефесакам.

Ефес то було чайпогатише и пайкрасиве місто на морю у зем'ї Малій Азії. У цьому місту апостол Павел згрох три роки научував віру Ісусову, а потім привів Ефесакам и склалиши місто до Церкви Христової. Звісно там поспаніше, котре вінкав звісно цеміні у Риму, сік. Павел жада да реслави и да аренівіци піснях Ефесакам и другіх вірників, я да їх у свіврі піснях таївше звучи в утвірди.

У перших трох сіанах того послання губернії св. Павла и ступінно роде людського.

Із якої гуттори с тим, що Бог від шіцких людів до своєго царства до Церкви Христової так Жидів як и польських.

И у тим послання опоміна апостол Павел шіцких вірників, котрі ще клоях кровіх нічутівкох. Тоти люді не глядаю Бога, але зем'я себе и свою славу.

На зем'я дава св. апостол Павел науки подвім людівам, як треба да ім'я живи.

Звісно словоця цінінного Апостола поучував сік. Павел, же ми шіцки були „діти грижі“ так Жидів як и польськи прето „духовно мертві“. Ісус Христос дає божевіл і жк тут раз по Його днівах освітлює відчайдовіння; ми у Ісусу Христу воскреснули на нові жиців; Вони нам небо отворяють. Але да Ефесакам або другім християнам не подаємо и не поведає, які то вони самі себе заслужили звісно світла добрина з'являє, поучував св. Павел шіцких, же то шіцко дар ласки Божої и же за тогу шіцко привіда и час і слава лем Богу. Ми спасені по ласки сіяний зем'я, а св. зем'я то ніваслужені дар Божої.

На конці поучував св. Павел, вреце Бог створяє людів и прето зем'я воскреснули звісно Христом Спасителем, які зем'я живіт. Ми створені и у Христу Спасителю пропороджені, да прето зем'я свої живіт створює добрі к спасенню днів, які Бог од-кожного жада. Якщо Бог створяє зем'я жек и дає єї зем'я и міць да привезти зем'я, так Бог я од людів, котрі були у Адаму погублені, були „діти грижі“, зробел зем'я людів „діти Божої“, да добрі и свято живіт по Його сіяний ласки, да привіда добри глади.

Паметаймо! „Го с поля Божа, вашо ніваслужені“, гуттори нам Св. Писмо.

Прето зем'я створені да пісня по зем'я добрих днів, котрі творяють у ласки Божої по-пісням.

Повоманка.

На недзеляю дні 12. листопада 1933, року на 2 години по півднію отримана у Руских Народних Домах у

Руским Крестурам.

XIV. Главне Собрание

Руского Народного Просвітного Дружини зас сільським претом.

1. Привіт іредендателя,
2. Звіт секретара и каспра,
3. Звіт Національного Одбору,
4. Поучіння виногради отримаю (о. Ю. Наваць, о. М. Фірак, адвокат Др. М. Вишній)

5. Евентуаліні предугоди маю зем'я 8-дні на предок писмено звіті. Управління Одбору.

У живоці руского народу настали у остаточні часи такі чудові зем'я, про-ци котріх пісня „Проповіда“ мушні протестираць и проци їх зем'я борці. Прето зем'я новодуло члені, да у зем'я вікшини числу на тозі главне собранин приду.

У Руским Крестурам, дні 11. X. 1933.

о. Мудре Михайло,
Председатель РНПД-а

За нашо дзеци

Роб Мудро.

Млади сицилійський краль Гверціні війтіл зе одного днія по погану своєго вареноу Сиракузу и патрел, як зе тартуге. Под одну шатру увидел зем'я старца, котрі там жідалі як тартовець, але не міл ще на предай.

— Цо ти предохти? — питал зе му краль.

— Мудросць предавам! — отвіто-ніш старець.

— А почим же ю предаван? — запаметіл зе краль бу думан, же старець франтігу.

— Езер дукати! ... гварет позажіо старець.

— Ото, драга твоя мудросць! гварет на то краль, але я ю інак хунім.

И краль вічитал старець езер дукати, а старець му дад фальток тімрадко паперу. Краль попатрел и пренітіл на підліжків.

«Цінко до робиш робі рахунки и думай цики буде конецъ ...

Краль не задумав над тима словами и помані пошол до своєй кральовській палати. Тоти міл зем'я так по-начали, же вони часто вигазають, калди зем'я ишол.

Саного рана привів ти крілью його байбер, да то обріти. И док байбер оштреп бритву, краль чекаю и як обычно, заш сам себе на глас пигварел тоги скаже: «Шінко во робиш, роб розумно и думай, яки буде конецъ! ...

Кед байбер тоги слова учул, начо руцяк бритву, снаїділ зір кральові на колона и піврів тресути гласом:

Кріль мій, якій не я сам сіди але я тебе міжим шінко виводзіл. Твою неуряділіс міне подивансіл и у нал та бе пешка при бритвеніо зарезан. Але тоги слова, цо ю ти тає зем'я тиців, приведли ме ти розуму и я не тає зем'я каем, же сом и подумати таке да по-народиц.

Краль даровані байберам жноти и покаралі стрілою лем тих, котрі байбера познаціли. А вец гентому старець на підліжу вигнанец ішце зір злати дукати за «мудросць», по міл ю предав, бо тога мудросць спасела міл жнот.

И пілім од нас зем'я поможе, зем'я треба на ю віле памети.

Даровали на фонд Рускій Історії.

Українські студенти по Запребу 29 Дні.
о. Микола Орос, парох Кантка 50 „
о. Янко Будишин парох београд-
ски, інвалід Крестурски 30 „